

I entre cognoms

Criteri de la "i" entre cognoms en una llista amb cognoms catalans i castellans

ÀREA TEMÀTICA: **Llengua. Convencions**

TÍTOLS ASSOCIATS: **cognoms i la "i"**

DATA D'ACTUALITZACIÓ: 1/10/2002

SOLUCIÓ: Estalvi de la "i" i ús d'aquesta mateixa conjunció si tenim coneixement de la preferència

ARGUMENTACIÓ:

En català, actualment tant correcte és escriure la "i" entre els cognoms com no escriure-la (*Albert Soler i Puig / Albert Soler Puig*), igual com passa en castellà, encara que en aquesta llengua l'ús més generalitzat actualment és sense la conjunció (*Juan Sáez y Urquijo / Juan Sáez Urquijo*). A més, d'acord amb el Decret 208/1998 (pel qual es regula l'acreditació de la correcció lingüística dels noms i cognoms), si una persona vol incloure la "i" entre els cognoms, ho pot fer amb la simple manifestació al Registre Civil on s'està empadronat.

No cal dir que la conjunció que situem entre els dos cognoms evita l'ambigüitat en la interpretació del nom i el primer cognom d'uns quants casos: *Pere Jaume Ros - Pere Jaume i Ros*. En el primer cas, sense la "i", no sabem si *Jaume* és nom o cognom. Amb la "i" desambiguem aquest grup onomàstic.

El que ens interessa, però, en aquest comentari és disposar d'un criteri que ens permeti resoldre, ponderadament, la presentació d'una llista de cognoms que poden ser en català i en castellà, o també en altres llengües. Una solució equilibrada és escriure els cognoms sense la conjunció —criteri aplicat per la Junta Permanent de Català en les llistes de resultats dels certificats de català— ; ara bé, si, pel motiu que sigui, coneixem la preferència personal d'alguna de les persones de la llista, caldrà tenir-ho en compte per tal de respectar-ne curosament els usos personals.